

Какво ни е казалъ праведни Христосъ;
 „Ште да скърцать зѣби всички-тѣ богати,
 А въ рай влиза само оный, што е босъ.“
 Прѣдъ прагъ-тъ ви падамъ ниско на колѣне
 И не искамъ стока, ни заплата отъ васъ . . .
 Работа-та не е страшна зарадъ менѣ, —
 Работа азъ искамъ въ тоя тежъкъ часъ.

.

Помогнѣте, людю, дайте да се труда,
 Да спечеля понѣ гроша педесе . . .
 Доста е патила мой-та глава луда, —
 Богъ ште скоро назадъ да ме занесе.
 Не штѣ и не можъ вѣчь пѣснь да пѣжъ,
 Гласъ-тъ ми трепера отъ студъ и отъ гладъ;
 Съ сълзи трѣбова всяка дума да облѣжъ . . .
 И азъ съмъ човѣкъ и азъ не съмъ гадъ!

Букурештъ 1875.

Л. Каравеловъ

ПРОСЯКЪ.

Просякъ съ гусла яворова
 По улици шетать самъ,
 Пѣить просякъ пѣсня нова,
 Нѣшто разказовать намъ,
 И ударать по тетевѣ
 Вѣшто мърдять прѣсти отъ
 Изъ уста му думи живи
 Лѣтять доръ въ небосклонъ.
 Пѣсня му етъ жална милна,
 Отъ срѣдце и отъ душа
 Та етъ жива та етъ силна,
 Намъ каменна етъ душа.
 А што пѣить? кого славить